

A jó ügyet akarja képviselni

Egy palotai intézményvezető, aki komolyan veszi a munkáját

Soha nem gondolkodott még el azon, mi az, ami állandóan hajtja, ösztönzi. Munkatársaival együtt úgy érezték, azoknak a fiataloknak is szükségük van egy iskolára, akiket máshova már nem szívesen fogadnak be. Esztendőök óta működik a várpalotai Gyermek- és Ifjúsági Házban a Winkler Márton Szakiskola. Az intézmény igazgatója Csószné Rabóczky Ágnes. Nem nyugtatják meg az eddigi eredmények, most is új pályázatok készülnek.

„Mindig sok gyerek volt körülöttem, sosem voltam magányos. Csapatban jártunk, rengeteg barátal. Nem azt csináltam, amit egy lánytól elvártak, kicsit mozgalmasabban éltem. Ez a változatosság mára is megmaradt, sajnos a családom érzi is.”

Szörnyűségeket csináltam

Szombathelyen végzett a tanárképző főiskolán. Közben dolgozott, férjhez ment, gyereket szült. Az inotai alukohónál kezdte, népművelőként.

„Itt rögtön szörnyűségeket csináltam. Rádöbbentem, milyen szennyezett a levegő, s bejelentettem az igazgatónak, nem kell itt az embereknek szabadidős programokat szervezni, hanem sürgősen el kell őket vinni. Különösebben nem díjazták az elképzelésemet.”

Klubokat, kiállításokat, színházlátogatásokat szervezett. Egyetemre járt, megszületett a második lánya, s majdnem három évre „átköltöztek” az NDK-ba, férje ott kapott állást. Onnan utazott haza vizsgázni. A kohóhoz már nem ment vissza.

Iskola kallódó diákoknak

Rövid általános iskolai kitérő után 1984 áprilisában nevezték ki az ifjúsági ház vezetőjévé. „Szerencsém volt, olyan kollégákkal sikerült találkoznom, akik komolyan vették ezt az egészet. Több-kevesebb keresgélés után kialakult az a társaság, amely most is együtt dolgozik. Nincs feszültség, szerintem fontos, hogy az ember szeressen bemeni a munkahelyére.”

Pedig nehéz éveket is átéltek. Szinte mindig akadt egy-egy rosszindulatú megjegyzés, amiből csak arra lehetett következtetni, most éppen nem az ifjúsági házat kell fejleszteni, most más tervek születtek.

Aztán szerveztek egy szakiskolát. Először volt tíz-egyné-

„Olyan iskolát szeretnék, ahol diákoknak, pedagógusoknak egyaránt megfelelő körülményeket tudunk teremteni”

Fotó: Áfrány

hány gyerek, olyan „kallódók”, akiket felkarolt Pintérné dr. Erdélyi Mária, a nevelési tanácsadó vezetője. Kezdetben hetente két-három nap tartottak a házban foglalkozásokat. Az ajkai szakiskola példája nyomán készítették el az oktatási programot a hátrányos helyzetű gyerekek tanításáról. Elsősorban olyan diákok kerültek ide, akiket máshol nem fogadtak.

Ma már az általános iskola befejezése után többen a „Winklert” jelölik meg első helyen a továbbtanulási lapon. Az eredményekért, egyáltalán azért, hogy elfogadják az iskola létét, sokat kellett ütközni, vitatkozni. „Ha úgy látom egy dologról, hogy jó, hogy megéri, akkor vállalom az ütközéseket. Az egyik testületi ülésen elutasítják, akkor a következőn újra próbálkozom. A jó ügyet nem nehéz képviselni.”

Lehetőséget adni a sikerre

Várpalotán Rabóczky Ágnes híres „pályázóként” is emlegetik. Tudja, hogyan lehet hozzájutni mindenféle anyagi támogatáshoz. „Szerintem az intézmény vezetőjének az a legfontosabb feladata, hogy a kollégáinak megadja azt a háttérrel, azt a légkört, amiben megtalálhatják a sikert, amiben aktivizálódnak. Nemcsak én foglalkozom pályázatokkal, ezeket közösen írjuk.”

Legutóbb az Európai Közösségek Phare-programjánál próbálkoztak, sikerrel. Komoly pénzt kapott az iskola. „Tavaly nyáron mindenki örültnek nézett bennünket, amikor júliusban, a legnagyobb melegben a tantestületből szinte mindenki itt bent ült és írta a pályázatot. A gépiró kislány, a mezőgazdász és a varrós szakoktató, az igazgatóhelyettes. Ez az egység, az akarat nem csak az én érdemem.”

Mondja, ez már náluk úgy bent van a levegőben. Végeredményben mindenki magának is teszi. Nem egymásnak kívánnak megfelelni. „Hatalmas az iskolában az önállóság. Az újkolléga már egy ilyen légkörbe érkezik, tudja, neki a saját dolgáért felelni kell. Például idegen anyanyelvű a tornatanárunk. Tavaly még csak bevontuk, de az idén már egyedül készítette el a pályázatot, amivel tornaszerekre nyert is pénzt.”

A Phare-program keretében a közelmúltban négy pedagógus és tíz diák járt Olaszországban, Lombardiában. Az ősszel újra utazhatnak. Addig közösen az olasz partnerekkel újabb pályázatot készítenek. És itt már nagyon nagy pénzről van szó...

Merre vezet a Winkler szakiskola sorsa, ez néhány hónapon belül kiderül. Rabóczky Ágnes benyújtotta pályázatát a várpalotai 1. számú általános iskola igazgatói tiszteré. Ha megválasztják, természetesen „viszi magával” a szakiskolát, diákokat, kollégákat.

„Szeretnék olyan iskolában dolgozni, ahol diákoknak, pedagógusoknak egyaránt megfelelő körülményeket tudunk teremteni. Nemcsak német vagy olasz látogatások alkalmával kívánok napi gondoktól mentes, kismult arcú tanárokat látni, hanem végre itthon is.”

Ármás János